

Woningzoekende met beperking achteraan in rij

7 september 2021

Steeds meer gemeenten kiezen in hun woonruimteverdeling voor voorrangsregels voor beroepsgroepen waar een tekort aan is. Toch moeten woningzoekenden met een beperking hierdoor nog langer dan voorheen op een schaarse huurwoning wachten.

Woningzoekenden met een beperking dreigen de dupe te worden door tekorten op de arbeidsmarkt. Gemeenten wijzen steeds vaker met voorrang woningen toe aan woningzoekenden uit beroepsgroepen waar een tekort aan is. Politiepersoneel, leerkrachten en zorgverleners komen met voorrang in aanmerking voor een sociale huurwoning in steden als Amsterdam en Den Helder.

Keerzijde

Dat is om meerdere redenen zinvol beleid. Maar het heeft ook een keerzijde, zo meldt Anneke van der Vlist, beleidsmedewerker wonen van Ieder(in) in een [blog op Sociaalweb.nl](#). 'Gemeenten kiezen voor ingrepen op de woningmarkt om hun problemen op de arbeidsmarkt op te lossen. En dat op een woningmarkt waar grote schaarste heerst.'

Verdeling van schaarste

Want met een woningtekort betekent bevoorrechtting van de een, achterstelling van de ander. 'Mensen zonder baan (of zonder de juiste baan) worden op de wachtlijst gepasseerd door werkenden (met de juiste baan). Dit treft relatief vaak woningzoekenden met een beperking. Zij zijn namelijk vaker niet in staat om te werken of om passend werk te vinden. Het gevolg is dat ze nog langer dan voorheen op een schaarse huurwoning moeten wachten. Met andere woorden, de voorrangregels leiden tot achterstelling van woningzoekenden met een beperking. Dit riekt naar discriminatie', schrijft Van der Vlist.

Onderzoek Woonbond en Ieder(in)

Uit het recente onderzoek van Ieder(in) samen met de Woonbond blijkt dat er meer toewijzingsregels zijn waar woningzoekenden met een beperking door worden gedupeerd. Er is een groot tekort aan toegankelijke woningen voor mensen met een beperking. Het aanpassen van woningen verloopt moeizaam en nieuwbouw voldoet niet aan de toegankelijkheidseisen.

Vooral jongeren en gezinnen de sjaak

Het tekort aan toegankelijke woningen speelt vooral voor jongeren en gezinnen. Zij willen wel aanpassingen doen aan hun woning of willen wel verhuizen naar een andere, toegankelijke woning, maar gemeenten werken niet of onvoldoende mee. Bovendien zijn veel toegankelijke woningen '55+ woningen' en daar kunnen jongeren met een beperking niet eens op reageren.

Urgentie voor wie een zelfstandige woning achterlaat?

'Een andere route naar een toegankelijke woning loopt via het aanvragen van een medische urgentie. Maar ook dat is in de praktijk vaak geen oplossing, laat het onderzoek zien. Er is niet alleen sprake van een strenge medische selectie. Een voorwaarde voor het toekennen van een medische urgentie is ook dat je een zelfstandige woning achterlaat! Jongeren en starters met een beperking die vanuit het ouderlijk huis op zichzelf willen gaan wonen, vallen daardoor buiten de boot', schrijft Van der Vlist.

Belangrijkste oorzaak

'De optelsom van nadelige toewijzingsregels maakt jongeren en volwassenen onder de 55 jaar met een lichamelijke beperking bijna kansloos voor een geschikte woning. De belangrijkste oorzaak van het probleem ligt natuurlijk in het woningtekort zelf. Er zijn zo veel groepen urgente woningzoekenden dat er "concurrentie op urgentie" ontstaat.' Van

der Vlist vraagt gemeenten hun toewijzingsregels onder de loep te nemen en te toetsen aan het VN-verdrag Handicap.